

Mednarodna Refleksija o solidarnosti

Shalom

Izkoreninjenje revščine

Šolske sestre de Notre Dame
oktober 2010

Uvod

Naši glasovi in naše kretnje so moč, ki spreminja, ki jo svet potrebuje, ker „ko gremo k ubogim, da jih spremljamo na njihovi poti in jim služimo, delamo, kar nas je učil Kristus. ... Potrebna sprememba socialnih, političnih in gospodarskih struktur ne bo učinkovita in popolna, če je ne bo spremljala sprememba v osebnem in skupnem mišljenju glede ideala srečnega in dostojanstvenega življenja, ki nas spet nagiba k spreobrnjenju.“ (Puebla, 1145, 1155)

Klic k molitvi

Oče dobrote in usmiljenja, daj da „naša vera v Kristusa pripomore k življenju v solidarnosti, ki je stalna drža srečanja, bratskega in sestrskega duha ter služenja, ki se izraža v obrambi življenja in pravic najbolj ranljivih in izključenih ter v stalnem spremljanju njihovih naporov, da bi spremenili in obrnili svojo situacijo . . . Danes hočemo potrditi in zastaviti vse moči za to, da imajo prednost ubogi“ (*Aparecida dokument 394, 396*), ko sprejemamo Jezusovo naročilo: Vse, kar ste storili kateremu izmed mojih najmanjših bratov, ste meni storili.

Izkušnja

Število ljudi, ki v deželah v razvoju živijo pod mednarodno mejo revščine, to pomeni pod \$ 1,25 na dan, je padlo z 1,8 milijarde v letu 1990 na 1,4 milijarde v letu 2005. Čeprav je napredek opazen, pa je neenako razdeljen preko regij. Zaradi globalne gospodarske in finančne krize cenimo, da je leta 2009 od 55 do 90 milijonov ljudi več živelo v skrajni revščini. Po vsem svetu je število tistih, ki trpijo zaradi lakote, naraslo od 842 milijonov v letih 1990-92 na 1,02 milijarde v letu 2009. (*Milenijski razvojni cilji: Na vpogled, april 2010*)

Kjer sta solidarnost in delitev, tam nikomur ni treba biti lačen: v Maiden of Stone, na Severu Brazilije, živijo starši in majhni otroci v zelo težkih pogojih. Svoje majhno imetje spravijo v škatlo in zapustijo deželo, da si poiščejo dom, kruh in delo. Kot pomožni delavci in nepismeni pridejo na srednji zahod Brazilije. Brez sredstev, utrujeni in lačni – kje naj stanujejo? Narava jim nudi zavetje. Najdejo kamen, se usedejo in si tam ustvarijo dom. Sosedje jim pomagajo. Več ljudi obišče priseljence in deli z njimi, kar imajo. Solidarnost in medsebojna delitev podpirajo družino, začnejo saditi, toda pride suša in začeti morajo znova. S pomočjo skupnosti lahko počasi premagajo težave in preživijo. (*Poročilo člana župnije v skupnosti, kjer delujejo Šolske sestre de Notre Dame*)

Refleksija

Zunanja revščina je napad na človekovo dostojanstvo in težka kršitev človekovih pravic. Pomembno je, da so ljudje, ki živijo v revščini, neposredno vključeni v politične odločitve, ki zadevajo njih in njihove družine. Samo če poslušamo uboge, lahko popolnoma razumemo posledice revščine. Da bi imeli uspeh v boju proti revščini, potrebujejo ljudje predvsem glas,

ki se zavzema zanje, priznanje, varnost in sprejetje. (Predstavitelj stalnega opazovalca Svetega sedeža na 59. zasedanju komisije za človekove pravice: Globalizacija in skrajna revščina, 7. april 2003)

Danes spoznavamo bolj kot kdajkoli, da obstaja veliko priložnosti za izgradnjo bolj človeškega sveta, vemo pa tudi za mnoge probleme, ki ogrožajo življenje – eden od njih je tudi revščina. „Ko sprejemamo njihove skrbi za svoje, se boleče zavemo, koliko ljudi trpi pomanjkanje. V grehu našega sveta spoznavamo zadnji vzrok tega zla... dejavno se zavzemamo, da bi, najprej v svoji okolici, odstranile vzroke krivic in gradile svet miru, pravičnosti in ljubezni.“ (Poslane ste, K 17)

Apostoli so se zbrali pri Jezusu in mu poročali o vsem, kar so storili in učili. Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!« Mnogo ljudi je namreč prihajalo in odhajalo, tako, da še jesti niso utegnili. In odrinili so s čolnom sami zase v samotni kraj. Mnogi pa so jih videli, da odhajajo in so jih prepoznali. Iz vseh mest so skupaj peš hiteli tja in prišli pred njimi. Ko se je Jezus izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel učiti mnogo stvari. In ko je bila ura že pozna, so stopili k njemu njegovi učenci in mu govorili: «Samoten je ta kraj in ura je že pozna. Odpusti jih, da gredo v bližnje zaselke in vasi ter si kupijo kaj hrane.» Odgovoril jim je in rekel: «Dajte jim vi jesti!» (Mk 6, 30-37)

Dejanje

- “V naši mednarodnosti vidimo nove možnosti za delovanje v medsebojni soodvisnosti in povezanosti z vsem stvarstvom (*Klic k solidarnosti*). Razmišljajte o gornjem besedilu na osnovi sledečih vprašanj:
  - Kakšen učinek ima besedilo name in k čemu me kliče?
  - Kaj mi želi Bog povedati?
  - H katerim konkretnim dejanjem me vabi?
- Povabite svojo skupnost, prijatelje, duhovne skupine in sodelavce k molitvi in izmenjavi ter skupaj razmislite o konkretnih dejanjih za „izkoreninjenje revščine“.

Sklepna molitev

Vsi: Sliši, o Bog, klic svojega ljudstva, pridi in nas reši!

- Ljudje, polni bolečine, kličejo: pridi in nas reši!
- Tebi, Bog, kličejo: pridi in nas reši!
- Ljudje, ki so zaslužnjeni: pridi in nas reši!
- Ljudje, ki hrepenijo po svobodi: pridi in nas reši!
- Ljudje, ki odhajajo na pot: pridi in nas reši! (prosto molimo dalje)

Vsi: Potrebovali bomo vsakega človeka, da bomo pregnali zatiranje iz sveta.

Potrebovali bomo veliko ljubezni.

Potrebovali bomo vsakega, enega in še enega, to je vedno več kot dva.

Da bi postali bolj eno, se nam pridružite.

Potrebno je samo, da bolje delimo svoj kruh.

(Sal da Terra, Beto Guedes-Ronaldo Bastos)